

Jonathan Edwards föresatser

Medveten om att jag inte något kan göra utan Guds hjälp, vädjar jag till honom att han med sin nåd hjälper mig att förverkliga dessa föresatser, så långt som de är i samstämmighet med hans vilja, för Kristi skull.

Kom ihåg att läsa igenom dessa föresatser en gång i veckan.

1. Jag föresätter mig, att göra allt jag tror vara till största ära för Gud, och till mitt eget bästa, nytta och glädje, under hela mitt liv, utan någon tanke på tiden, varken nu, eller myriader av kommande tidsåldrar. Jag föresätter mig att göra allt jag finner vara min plikt och mesta möjliga gott till gagn för mänskligheten i stort. Jag föresätter mig att göra detta, vilka svårigheter jag än stöter på, hur många och hur stora de än må vara.

2. Jag föresätter mig, att ständigt sträva för att utforska nya metoder och uppfinningar för att främja det ovan nämnda.

3. Jag föresätter mig, att om jag någonsin faller och blir slö i fråga om dessa föresatser, att omvända mig från allt jag kan komma ihåg, när jag kommer till mig själv igen.

4. Jag föresätter mig, att överhuvudtaget aldrig göra någonting, vare sig själsligen eller kroppsligen, mer eller mindre, som inte syftar till Guds ära; inte heller bli, eller lida något sådant, om jag kan undvika det.

5. Jag föresätter mig, att aldrig förlora någon tid utan utnyttja den på det mest lönsamma sätt jag någonsin kan.
6. Jag föresätter mig, att leva i min fulla styrka medan jag lever.
7. Jag föresätter mig, att aldrig göra någonting som jag skulle tveka att göra om det vore sista timmen i mitt liv.
8. Jag föresätter mig, att agera, i alla avseenden, både i ord och handling, som om ingen hade varit så ondskefull som jag, och som om jag hade begått samma synder, eller haft samma svagheter och brister som andra; och att låta vetskapen om andras försyndelser endast utlösa skam hos mig själv, och endast utgöra ett tillfälle att bekänna min egen synd och fördärv för Gud.
9. Jag föresätter mig, att hela tiden tänka på min eget död, och de omständigheter som allmänt hör ihop med döden.
10. Jag föresätter mig att, när jag känner smärta, tänka på martyriets och helvetets smärtor.
11. Jag föresätter mig, att när jag stöter på någon teologisk fråga som behöver lösas, att omedelbart göra vad jag kan för att lösa den, om omständigheterna inte hindrar mig.
12. Jag föresätter mig, att om jag börjar njuta av detta som en källa till stolthet eller fåfänga, eller något i den vägen, omedelbart kasta sådant ifrån mig.
13. Jag föresätter mig, att sträva efter att finna passande föremål för välgörenhet och generositet.
14. Jag föresätter mig att aldrig göra någonting i syfte att hämnas.
15. Jag föresätter mig, att aldrig hysa det minsta av vredeskänslor mot irrationella varelser.

16. Jag föresätter mig, att aldrig säga någon ont om någon så att det skulle leda till att han får dåligt rykte, mer eller mindre; inte under några omständigheter om inte av en mycket god anledning.

17. Jag föresätter mig att leva så som jag skulle önska att jag hade gjort när jag ska dö.

18. Jag föresätter mig, att hela tiden leva så som när jag är mest inom ramen för min gudfruktighet, och när jag har den klaraste uppfattningen om det som tillhör Evangeliet och den kommande världen.

19. Jag föresätter mig, att aldrig göra någonting som jag skulle vara rädd för att göra om jag visste att det inte var mer än en timme kvar innan jag hörde den sista basunen.

20. Jag föresätter mig att vidmakthålla den strängaste måttlighet när det gäller mat och dryck.

21. Jag föresätter mig, att aldrig göra något, som om jag såg det hos någon annan, skulle ge mig ett rättmätigt tillfälle att förakta honom, eller på något sätt tänka låga tankar om honom.

22. Jag föresätter mig, att sträva efter att skaffa mig själv så mycket lycka i den kommande världen som jag överhuvudtaget kan, med all, kraft, makt, energi och häftighet, ja våldsamhet, som jag är kapabel till, eller kan uppbringa, på alla sätt som tänkas kan.

23. Jag föresätter mig, att företa mig någon frivillig verksamhet, som det verkar helt osannolikt skulle bli av, till Guds ära, och spåra den tillbaka till den ursprungliga intentionen, uppsåtet och målet för den; och om jag upptäcker att den inte görs till Guds ära - tillbakavisa den som ett brott mot den fjärde föresatsen.

24. Jag föresätter mig, att närhelst jag gör någon uppenbart ond handling, att spåra den tillbaka till jag finner den ursprungliga

orsaken; och sedan både noggrant sträva att inte mer göra så, och strida och be med all min makt mot denna orsak.

25. Jag föresätter mig att noggrant och regelbundet undersöka varje uppdykande liten detalj inom mig, som orsakar mig det minsta tvivel på Guds kärlek; och rikta alla mina krafter emot den.

26. Jag föresätter mig att kasta ifrån mig allt sådant som jag upptäcker minskar min frälsningsvisshet.

27. Jag föresätter mig att inte utelämna något, utom då utelämnandet är till Guds ära; och regelbundet undersöka det jag undviker.

28. Jag föresätter mig att studera Skrifterna så regelbundet, ständigt och ofta så att jag kan upptäcka och tydligt påvisa hos mig själv en tillväxt i kunskapen om dem.

29. Jag föresätter mig, att aldrig räkna som en bön, än mindre låta bedjas som en bön, inte ens framlägga som böneämne, det som jag inte har hopp om att Gud ska besvara; inte heller en bekännelse som jag inte har hopp om att Gud ska ta emot.

30. Jag föresätter mig, att varje vecka sträva till det yttersta för att föras högre i tron, och in i en högre nådestjänst, än jag var veckan innan.

31. Jag föresätter mig att aldrig gå emot någon med mina ord, utom när det är fullkomligt överensstämmande med den högsta graden av kristen heder, och kärlek till mänskligheten, samstämmigt med den lägsta ödmjukheten, och känslan av mina egna fel och brister, och i samklang med den gyllene regeln; och ofta när jag sagt emot någon ta det till, och pröva det strängt mot denna föresats.

32. Jag föresätter mig att vara strängt och fast trogen i mitt förvaltarskap, så att Ords 20:6 ”*Vem finner någon att lita på?*” inte bara delvis uppfylls genom mig.

33. Jag föresätter mig att alltid göra vad jag kan för att skapa, vidmakthålla, och bevara friden, när detta kan ske utan att det skapar skadande obalans på något sätt.

34. Jag föresätter mig, att i mina berättelser aldrig tala något annat än ren och enkel sanning.

35. Jag föresätter mig, att närhelst jag ifrågasätter om jag har gjort min plikt, och mitt lugn och min frid störs av detta, klara ut saken, och hur saken löstes.

36. Jag föresätter mig, att aldrig säga något ont om någon såvida jag inte känner mig kallad och har en särskilt god anledning att göra det.

37. Jag föresätter mig, att varje kväll när jag går till sängs fråga mig i vad jag har varit försumlig, vilka synder jag begått, och i vad jag har förnekat mig själv. Likadant vid slutet av varje vecka, månad och år.

38. Jag föresätter mig, att aldrig säga något löjligt, tramsigt eller oseriöst på Herrens Dag.

39. Jag föresätter mig, att aldrig göra något som jag är så osäker om riktigheten i att jag ämnar, innan jag gör det, efteråt rannsaka och utvärdera om det var riktigt eller ej; om jag så bara det minsta har misstankar om riktigheten i det jag ska göra.

40. Jag föresätter mig, att fråga mig själv varje kväll, innan jag går till sängs, huruvida jag har agerat på det bästa sätt jag överhuvudtaget kunnat, när det gäller ätande och drickande.

41. Jag föresätter mig, att fråga mig själv vid slutet av varje dag, vecka, månad och år, huruvida jag på något sätt kunnat gjort bättre ifrån mig.
42. Jag föresätter mig att ofta förnya den överlåtelse av mig själv till Gud som skedde vid mitt dop; det som jag högtidligen förnyade, när jag mottogs i kyrkans gemenskap; och som jag högtidligen har förnyat denna dag.
43. Jag föresätter mig, att aldrig hädanefter, tills jag dör, att agera som om jag hade några egna vägar att gå, utan endast och uteslutande Guds, i överensstämmelse med det som finns nerskrivet Lördagen den 12 januari 1723.
44. Jag föresätter mig, att ingen annan målsättning än kristen tro, ska ha något inflytande överhuvudtaget över någon av mina handlingar; och att ingen handling ska vara, i den minsta omfattning, utöver det som bär den kristna målsättningen.
45. Jag föresätter mig, att aldrig tillåta någon njutning eller bedrövelse, glädje eller sorg, inte heller någon annan känsla, eller någon grad av känsla, inte heller någon omständighet kopplad till den, än det som gynnar kristen tro.
46. Jag föresätter mig, att aldrig tillåta det minsta uns av gnäll och klagomål mot min far och mor. Jag föresätter mig att inte ge något uttryck för sådant, inte ens i det minsta tonfall, eller mimik: och vara särskilt noggrann med det, med tanke på alla i vår familj.
47. Jag föresätter mig att sträva till det yttersta för att avstå från allt som inte är totalt i överensstämmelse med ett gott och allmänt fint och välvilligt, tystlåtet, fridsamt, jämnt, tålmodigt, måttligt, förlåtande allvarligt humör; och att alltid göra det som ett sådant humör leder mig till. Och varje vecka utforska om jag har gjort detta.

48. Jag föresätter mig, att ständigt, med den yttersta vänlighet och iver och den striktaste noggrannhet, titta in i mitt själstillstånd, för att få reda på om jag verkligen är delaktig i Kristus eller ej; så att jag, när jag ska dö, inte har förbisett att omvända mig från någonting i denna sak.

49. Jag föresätter mig, att en sådan omvändelse aldrig ska behövas, om jag kan avhjälpa det.

50. Jag föresätter mig, att agera så som jag bedömer vore bäst och mest eftertänksamt, den dag jag går in i den kommande världen.

51. Jag föresätter, att ska agera så, i alla avseenden, som jag visste att jag skulle ha gjort även om jag slutligen skulle bli fördömd.

52. Jag hör ofta äldre människor tala om hur de skulle ha velat leva sina liv om de fick leva om den: Jag föresätter mig, att leva just så som jag skulle önska att jag hade gjort, under förutsättning att jag uppnår hög ålder.

53. Jag föresätter mig att ta vara på varje tillfälle, när jag är i bästa och lyckligaste sinnestillstånd, att lasta över och överlåta min själ åt Herren Jesus Kristus, att lita och förtrösta på honom, och helga mig själv helt åt honom; så att jag allt framgent har visshet om min trygghet, då jag vet att jag förströstar på min Återlösare.

54. Närhelst jag hör något sägas om någon i ett samtal, och finner att detta skulle vara hedersamt för mig, föresätter jag mig, att sträva för att efterlikna detta.

55. Jag föresätter mig att sträva till det yttersta för att agera som jag tror att jag skulle göra om jag redan sett himlens salighet och helvetets plågor.

56. Jag föresätter mig, att aldrig ge upp, eller rusta ner i striden mot mitt fördärv. Hur misslyckad jag än må bli.

57. Jag föresätter mig, när jag fruktar för olyckor och problem, att undersöka huruvida jag gjort min plikt, och föresatt mig att göra den; och sedan låta allt vara som Guds försyn ordnar det, under det att jag själv, så långt jag förmår, inte oroar mig över något annat än min plikt och min synd.

58. Jag föresätter mig inte bara att avstå från en attityd av förakt, klagan och ilska i min konversation, utan att uppvisa en attityd av kärlek, frimodighet och välvilja.

59. Jag föresätter mig, att när jag blir som mest varse provokationer av illvillig natur och ilska, att jag ska sträva som mest efter att känna och tala välvilligt; ja, vid sådana tillfällen demonstrera en god natur, även om jag tänker att det i en annan situation skulle verka till det sämre för mig, och verka ovist av mig.

60. Jag föresätter mig, att närhelst mina känslor börjar kännas det minsta ur balans, när jag blir medveten om bara den minsta olustkänsla inom mig, eller den minsta störning i det yttre, att jag underkastar mig den strängaste självrannsakan.

61. Jag föresätter mig, att inte ge utrymme åt en håglöshet som jag upplever förslappar och förslöar mitt sinne från att vara helt och hållet fokuserat på kristendomen, vilken ursäkt jag än må ha för detta - att det min apati vill få mig att göra lika gärna kan ske, etc.

62. Jag föresätter mig, att aldrig göra någonting utom plikten; och dessutom enligt Ef 6:6-8, göra det villigt och glatt för att jag gör det för Herren och inte för människor; ”övertygad om för att allt det goda en människa gör, ska han få lön av Herren.”

63. Utifrån påståendet, att det att det aldrig kan finnas mer än en inivid i världen, under alla tider, som i sanning är en komplett kristen, i alla bemärkelser av den rätta sorten, som låter sin kristna tro ständigt stråla med sitt rätta sken, och uppträder ärbart och älskvärt, vilket område, och vilken egenskap man än iakttar:

Föresätter jag mig, att agera precis som jag skulle göra, om jag strävade med all min makt att bli den personen under min tid här.

64. Jag föresätter mig, att när jag upplever ”suckarna utan ord”(Rom 8:26), om vilka Aposteln talar, och ”själens förtärande ständiga längtan”(Ps 119:20), om vilken Psalmisten talar, att jag främjar dem till det yttersta med all min kraft, och att jag inte tröttnar på att uppriktigt sträva efter att ge luft åt min längtan, inte heller på upprepningarna av allvaret inom mig.

65. Jag föresätter mig, att träna mig själv i allt detta under hela mitt liv, dvs med den största öppenhet jag är i stånd till, anbefalla mina vägar åt Gud, och låta honom se in i hela min själ: alla mina synder, frestelser, svårigheter, sorger, rädslor, önskningsar, och allting, och alla omständigheter; (enligt Dr. Mantons 27:e predikan över ps 119).

66. Jag föresätter mig, att jag ska sträva efter att alltid behålla en välsignande attityd i handling och ord vart jag än är, och i alla sällskap, utom om det skulle ske att plikten kräver annorlunda.

67. Jag föresätter mig, att efter bedrövelser, fråga mig, hur jag blivit bättre genom dem, vad gott jag upplevt genom dem, och vad jag har fått genom dem.

68. Jag föresätter mig att tala rakt på sak till mig själv om allt jag hittar i mig själv, vare sig svaghet eller synd; och, om det handlar om tron, också bekänna hela saken för Gud, och vädja om nödvändig hjälp.

69. Jag föresätter mig, att alltid göra det som jag önskar att jag hade gjort när jag ser andra göra det.

70. Låt det finnas något till välsignelse, i allt jag talar.